

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Anny Petruľákovcej, v právnej veci žalobcu **JUDr. J.**, správcu konkurznej podstaty úpadcu S. IČO: X., proti žalovanému 1/ **K.**, IČO: X. žalovanému 2/ **T.**, IČO: X. a žalovanému 3/ **JUDr. J. o určenie neúčinnosti právnych úkonov voči žalobcovi**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18. mája 2009, č. k. 3 Cbi 135/2005-123, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18. mája 2009 č. k. 3 Cbi 135/2005-123 v napadnutej časti vo vzťahu k žalovanému 3/ **p o t v r d z u j e .**
Odvolacie konanie vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ **z a s t a v u j e .**
Žalovanému 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom vyslovil, že voči žalobcovi je neúčinná kúpna zmluva uzavretá dňa 12. 08. 2002 medzi S., IČO: X., ako predávajúcim a C., IČO: X., t. č. K. ako kupujúcim, predmetom ktorej je motorové vozidlo zn. FORD TRANZIT 80 EAB NAS, rok výroby 2000, č. motora Y., ŠPZ K., červenej farby. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému 1/ uložil

povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 99,50 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca ako správca konkurznej podstaty sa podanou žalobou domáhal, aby súd vyslovil, že voči žalobcovi sú neúčinné nasledovné zmluvy: kúpna zmluva uzavretá dňa 07. 08. 2002 medzi predávajúcim S., IČO: X. a kupujúcim T., IČO: X., kúpna zmluva uzavretá dňa 12. 08. 2002 medzi S., IČO: X. a kupujúcim C., IČO: X., zmluva o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 25. 07. 2002 v znení dodatku, uzavretá medzi S., IČO: X. a JUDr. J. a dohoda o nahradení záväzku novým záväzkom a dohoda o prevzatí dlhu zo dňa 12. 08. 2002, uzavretá medzi S., IČO: X., C. a JUDr. J..

Ďalej uviedol, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. 11. 2002, č. k. 5 K 142/02-10 bol ustanovený predbežný správca spoločnosti S., IČO: X. a ďalším uznesením zo dňa 12. 05. 2003 bol na uvedenú spoločnosť ako dlžníka vyhlásený konkurz a zároveň bol ustanovený správca konkurznej podstaty. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Košice I. zo dňa 20. 02. 2006 odd. Sro, vl. č. X. súd zistil, že obchodná spoločnosť C., s účinnosťou od 01. 07. 2004 zmenila obchodné meno na K., preto ďalej pokračoval v konaní so spoločnosťou K. ako žalovaným 1/.

Vo vzťahu ku kúpnej zmluve zo dňa 12. 08. 2002, uzavretej medzi predávajúcim S. a žalovaným 1/ ako kupujúcim, ktorú žalobca pripojil k žalobe a predmetom ktorej bolo motorové vozidlo FORD TRANSIT 80 EAB NAS, rok výroby 2000, ŠPZ K. v kúpnej cene 200 000,- Sk súd mal preukázané výpisom z obchodného registra Okresného súdu Košice I., že v čase uzavretia kúpnej zmluvy bol jedným z dvoch konateľov spoločnosti S. Ing. E., ktorý od 21. 07. 1997 až do rozhodnutia súdu bol konateľom spoločnosti S., IČO: X.. Z oznámenia Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, Krajského dopravného inšpektorátu, oddelenia evidencie vozidiel súd zistil, že ako vlastníak motorového vozidla FORD TRANZIT bol do 09. 01. 2006 zapísaný úpadca – S. a od 10. 01. 2006 je ako vlastníak zapísaná spoločnosť S.. I keď spoločnosť S. nebola kupujúcim od úpadcu, zo skutočnosti, že uvedené

vozidlo má v súčasnosti osoba prepojená na úpadcu mal súd preukázané, že uzavretím tejto kúpnej zmluvy dňa 12. 08. 2002, t. j. 3 mesiace pred ustanovením predbežného správcu, došlo k zmenšeniu majetku úpadcu a ukráteniu jeho veriteľov. Kupujúci sa ako vlastníak vozidla nezapísal do evidencie motorových vozidiel, z čoho súd vyvodil záver, že zmluvou zo dňa 12. 08. 2002 zmluvné strany sledovali iba to, aby vozidlo FORD TRANZIT nezostalo v majetku úpadcu a nestalo sa súčasťou konkurznej podstaty. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že u tejto kúpnej zmluvy sú splnené zákonné podmienky pre vyslovenie jej neúčinnosti voči žalobcovi, v dôsledku čoho v tejto časti žalobe vo vzťahu k žalovanému 1/ vyhovel.

Vo vzťahu ku kúpnej zmluve zo dňa 07. 08. 2002, uzavretej medzi predávajúcim S.. a žalovaným 2/ ako kupujúcim, súd z článku I. zmluvy zistil, že predávajúci sa zaviazal predať kupujúcemu hnutel'né veci podľa priloženého zoznamu, ktorý tvorí jej nedeliteľnú súčasť. Ku kúpnej zmluve zo dňa 07. 08. 2002 však žalobca nepredložil súdu prílohu, v ktorej mali byť špecifikované predané hnutel'né veci. Bez predloženia tejto prílohy sa jedná o neurčitú zmluvu (s neurčítym predmetom), ktorá je podľa ust. § 39 Obč. zák. absolútne neplatná. Podmienkou vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu je, že právny úkon je platný. Vzhľadom na to, že krajský súd nemal preukázanú platnosť kúpnej zmluvy zo dňa 07. 08. 2002, nemohol vysloviť ani jej neúčinnosť. Dôkazné bremeno spočívalo na žalobcovi, ktorý ho v konaní neuniesol, preto krajský súd v tejto časti žalobu vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietol.

Vo vzťahu k zmluve o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 25. 07. 2007 v znení jej dodatku č. 1, uzavretej medzi S. a žalovaným 3/, krajský súd z článku I. zmluvy zistil, že jej predmetom je poskytovanie právnej pomoci vo veci predaja hnutel'ného a nehnuteľného majetku v nasledujúcom rozsahu: poskytnutie právnych rád a informácií, súvisiacich s predmetom zmluvy, vyhotovenie kúpnych zmlúv k predaju hnutel'ného a nehnuteľného majetku vo vlastníctve klienta, zastupovanie klienta pri jednaniach na požiadanie klienta, vyhotovovanie príslušných podkladov a zastupovanie klienta v konaní na príslušnom katastrálnom úrade za dohodnutú paušálnu odmenu v sume 648 000,- Sk, vrátane DPH. Súd zistil, že advokátska

kancelária žalovaného 3/ sa zúčastňovala jednaní o uzavretí kúpnych zmlúv na predaj hnutelných a nehnuteľných vecí medzi spoločnosťou S. a spoločnosťou T., teda, že žalovaný 3/ vykonával pre úpadcu právnu pomoc, pričom súd nemal preukázané, že uvedená zmluva bola uzavretá s úmyslom ukrátiť veriteľov úpadcu. Žalovaný 3/ vykonával úkony, ktorými bol poverený svojím klientom – spoločnosťou S. a za poskytnuté služby si zmluvné strany dohodli paušálnu odmenu. Krajský súd nemal preukázané, že rozsah poskytnutých služieb žalovaným 3/ by nezodpovedal výške dohodnutej odmeny. S poukazom na uvedené krajský súd v tejto časti žalobu vo vzťahu k žalovanému 3/ zamietol.

Z dohody o nahradení záväzku novým záväzkom a dohody o prevzatí dlhu zo dňa 12. 08. 2008, uzavretej medzi S., žalovaným 1/ a žalovaným 3/ krajský súd zistil, že spoločnosť C. (žalovaný 1/) má voči spoločnosti S. peňažné záväzky, ktoré vznikli nezaplatením kúpnej ceny za motorové vozidlá Fiat CINQUECENTO, Škoda Forman 135, nákladné motorové vozidlo zn. AVIA A3IL valník a stavebný stroj (rýpadlo – nakladač) CATERPILLAR 428 C v sume 648 000,- Sk, ktoré boli predané kúpnyimi zmluvami zo dňa 12. 08. 2002 kupujúcemu C. Ďalej z nej zistil, že doterajší záväzok spoločnosti C. (žalovaný 1/) voči spoločnosti S. sa nahrádza novým záväzkom, a to že spoločnosť C. (žalovaný 1/) preberá záväzok spoločnosti S. voči advokátovi JUDr. J.i v sume 623 900,- Sk za poskytnuté právne služby, s čím JUDr. M. vyslovil súhlas. Podľa dohody zo dňa 12. 08. 2008 spoločnosť S. svoju pohľadávku na zaplatenie kúpnej ceny za predaj v nej špecifikovaných motorových vozidiel voči žalovanému 1/ postúpila žalovanému 3/, avšak zároveň v rovnakej výške žalovaný 1/ prevzal záväzok spoločnosti S. voči žalovanému 3/ titulom úhrady odmeny za právne služby. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že dohodou zo dňa 12. 08. 2008 by došlo k ukráteniu veriteľov úpadcu, keďže touto dohodou spoločnosť S., riešila len svoj záväzok - úhradu za poskytnuté právne služby voči žalovanému 3/. Poukázal tiež na to, že žalobca sa nedomáhal vyslovenia neúčinnosti kúpnych zmlúv, ktorými žalovaný 1/ nadobudol vozidlá od spoločnosti S. Vzhľadom na uvedené krajský súd v tejto časti žalobu vo vzťahu k žalovaným 1/ a 3/ zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a zásady úspechu v konaní.

Žalobca bol voči žalovanému 1/ úspešný, preto žalovanému 1/ uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z náhrady súdneho poplatku zaplateného za podanú žalobu v sume 99,50 Eur.

Žalovaným 2/ a 3/, ktorí mali voči žalobcovi úspech vzniklo voči nemu právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na to však, že žalovaní 2/ a 3/ si trovy konania neuplatnili, krajský súd im náhradu trov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku, a to v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa nevypočul účastníkov konania a navrhnutú svedkyňu Ing. D., ktorá v čase realizovania napadnutých prevodov viedla ekonomiku a účtovníctvo úpadcu. Jej výpoveď by preukázala, že tvrdenia žalovaného 3/ nezodpovedajú skutočnosti. Spoločnosť S., v čase poskytovania služieb právnej pomoci zo strany žalovaného 3/ nevlastnila, čiže ani nemohla odpredávať žiadne nehnuteľnosti a celá právna pomoc žalovaného 3/ spočívala v jeho osobnej účasti pri realizácii žalobou napadnutých právnych úkonov a zmlúv, ktorej jediným výsledkom bol odpredaj hnutel'ného majetku úpadcu v celkovej hodnote cca 2,3 milióna Sk formou sprostredkovania žalovaným 3/ v sume 623 900,- Sk. Dohodnutá odmena za takto sprostredkovaný predaj činila 648 000,- Sk, z ktorej žalovaný 3/ si dal na základe dohody vyplatiť sumu 623 900,- Sk a rozdiel si uplatnil formou prihlášky v rámci konkurzného konania u úpadcu, pričom podľa jeho názoru sa jednalo o krajne nevýhodné poskytnuté právne služby. Ďalej uviedol, že navrhnutá svedkyňa by preukázala, že k napadnutým prevodom hnutel'ného majetku úpadcu došlo reálne podľa účtovných dokladov až dňa 02. 12. 2002, čiže už po vymenovaní predbežného správcu konkurznej podstaty, čo podľa príslušných ustanovení ZKV malo za následok neplatnosť prevodov majetku budúceho úpadcu. Nestotožnil sa s postupom krajského súdu ani v tom, že súd neposudzoval odporovateľnosť právnych úkonov u všetkých žalobou napadnutých prevodov a neposudzoval ani neplatnosť zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo strany žalovaného 3/.

Vo vzťahu k posúdeniu primeranosti odmeny za právne služby sa súd prvého stupňa uspokojil s tým, že okrem hnutelných vecí (ktorých prevod sprostredkoval žalovaný 3/ formou napadnutých kúpnych zmlúv) žalovaný 3/ odpredával pre klienta aj nehnuteľnosti, čo však nezodpovedá skutočnosti, nakoľko spoločnosť žiadne nehnuteľné veci nevlastnila, a teda žalovaný 3/ sa nemohol zúčastňovať ani na žiadnych katastrálnych konaniach. Podľa vyjadrenia predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty boli súdu so žalobou predložené všetky doklady, a to faktúry a zmluvy s prílohami, ktoré získal v kópii zo spisov v trestnom konaní. Žiadna príloha, ktorú súd uviedol v odôvodnení svojho rozsudku, nebola požadovaná od žalobcu zo strany konajúceho súdu. Súd bol žalobcom upozornený na ďalšie relevantné dôkazy, ktoré žalobca poskytol súdu v rámci vylučovacej žaloby jedného z následných kupcov hnutelného majetku v konaní na Krajskom súde v Košiciach vedenom pod sp. zn. 15 Cbi 14/2006, ďalej tiež na právoplatný rozsudok krajského súdu sp. zn. 12 C 158/2004 zo dňa 06. 11. 2008, týkajúci sa odpredaja nehnuteľnosti sesterskej spoločnosti, ktorej odpredaj bol taktiež realizovaný žalovaným 3/ formou kúpnych zmlúv, ktoré rozhodnutím súdu boli vyhlásené za neplatné. V prílohe odvolania predložil kúpne zmluvy zo dňa 12. 08. 2002, uzavreté medzi spoločnosťou S. a spoločnosťou C. a časť zápisnice o výsluchu svedka Ing. I. zo dňa 10. 02. 2003 A. zo dňa 11. 12. 2002.

K odvolaniu žalobcu zaslal žalovaný 3/ písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že so spoločnosťou S. ako advokát uzavrel dňa 25. 07. 2002 zmluvu o poskytnutí právnej pomoci, ktorá bola uzavretá v súlade s platným zákonom č. 132/1990 Zb. o advokácii a jej predmetom bolo poskytovanie širokej škály právnych služieb vo veci predaja nehnuteľného a hnutelného majetku vo vlastníctve klienta, ktorý v tom čase mal hodnotu niekoľko miliónov korún, od čoho sa odvíjala aj zmluvne dohodnutá odmena za poskytnutie právnych služieb. Bola dohodnutá za vybavenie celej veci, resp. súboru vecí, ktorým bol predaj hnutelných vecí, pri ktorom boli zo strany advokáta poskytované služby v širokom rozsahu a netýkali sa len vyhotovenia kúpnych zmlúv, ale aj ďalších úkonov tak, ako sú špecifikované v zmluve o poskytnutí právnej pomoci, napr. množstvo jednaní, poskytovanie rád

a informácií, atď. Podľa zmluvy v danom čase, na danom mieste a na základe vtedy známych skutočností bola určená odmena z hodnoty majetku v primeranej výške a v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Pokiaľ ide o výšku zmluvnej odmeny, poukázal na vyhlášku č. 163/ 2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v zmysle ktorej pri uzavretí zmluvy o poskytnutí právnych služieb, môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá zmluvná odmena určená paušálnou sumou (paušálna odmena) vo výške 648 000,- Sk, vrátane DPH. Nevie, prečo žalobca v odvolaní zo dňa 09. 06. 2009 uvádza, že išlo o odmenu za sprostredkovanie odpredaja, a nie o odmenu za poskytnutie právnej pomoci na základe zmluvy o právnej pomoci. Zmluva bola uzavretá na základe slobodnej a vážnej vôle oboch zmluvných strán za štandardných podmienok, s ktorými obe zmluvné strany súhlasili. Nie je preto zrejmé, aké krajne nevýhodné podmienky mal žalobca na mysli, keďže tieto vo svojej žalobe a ani v odvolaní voči rozsudku bližšie neuviedol, pričom z dôkazov, ktoré predložil, nič také nevyplýva. Ďalej uviedol, že v konaní pred súdom prvého stupňa preukázal, že predmetom zmluvy o poskytnutí právnej pomoci nebolo poskytnutie právnej pomoci smerujúce k urovnaniu záväzkov voči veriteľom, keďže on nemal vedomosť o finančnom hospodárení spoločnosti, nakoľko mu neboli poskytnuté účtovné záznamy spoločnosti. V čase uzavretia zmluvy o poskytnutí právnej pomoci a vypracovania zmlúv pre klienta nebol na majetok spoločnosti S. vyhlásený konkurz, resp. nebol podaný ani návrh na jeho vyhlásenie. Tvrdenia žalobcu o úmysle ukrátiť konkurzných veriteľov sa v žiadnom prípade nezakladajú na pravde, pretože v tom čase nevedel o existencii veriteľov. Takúto vedomosť ani nemohol mať, keďže nemal prístup k účtovným dokladom spoločnosti. Pokiaľ žalobca napadol platnosť dohody o nahradení záväzku novým záväzkom a dohody o prevzatí dlhu uviedol, že táto dohoda bola uzavretá dňa 12. 08. 2002, čiže opätovne nemohlo ísť o ukrátenie konkurzných veriteľov. Dohoda bola uzavretá za účelom vysporiadania vzájomných zmluvných vzťahov medzi jej účastníkmi. Žalobca napadol platnosť dohody z dôvodu, že nedošlo k splatnosti kúpnych cien, ako aj odmeny za právnu pomoc. Tento argument žalobcu je irelevantný, keďže k platnosti takejto dohody podľa Občianskeho zákonníka (ust. § 570 a nasl.) sa nevyžaduje skutočnosť, aby záväzok bol splatný, ale vyžaduje sa, aby

záväzok v čase uzavretia dohody existoval. Záväzky, o ktorých bola táto dohoda uzavretá, v tom čase existovali a boli platné. Poukázal tiež na to, že k predaju hnutelných vecí nebol potrebný súhlas predbežného správcu, pretože predaj sa neuskutočnil na základe faktúr zo dňa 02. 12. 2002 (kedy by takýto súhlas bol potrebný), nakoľko kúpne zmluvy, ktorými došlo k predaju hnutelných vecí, boli uzavreté v auguste 2002 (07. 08. 2002 a 12. 08. 2002).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v medziach určených rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 18. mája 2009 v žalobcom napadnutej časti, v ktorej súd prvého stupňa zamietol žalobu vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ a 3/, o vyslovenie právnej neúčinnosti voči žalobcovi nasledovných zmlúv: kúpnej zmluvy zo dňa 07. 08. 2002 medzi predávajúcim S., IČO: X. a kupujúcim T., Lučenec, IČO: X., zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 25. 07. 2002 v znení dodatku č. 1, uzavretej medzi S., IČO: X. a JUDr. J., IČO: X. a dohody o nahradení záväzku novým záväzkom a dohody o prevzatí dlhu zo dňa 12. 08. 2002, uzavretej medzi S., IČO: X., C., IČO: X. a JUDr. J., IČO: X..

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Košice I. odd: Sro, vložka č. X. vyplýva, že žalovaný 1/ (K., IČO: X.) bol dňa 20. 01. 2010 ex offo vymazaný z obchodného registra (čomu predchádzalo zrušenie obchodnej spoločnosti bez likvidácie rozhodnutím súdu podľa ust. § 68 ods. 3 písm. c/ a ods. 6 Obchodného zákonníka). Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica odd.: Sro, vložka č. X. vyplýva, že žalovaný 2/ (T., IČO: X.) bol dňa 05. 09. 2009 ex offo vymazaný z obchodného registra (čomu predchádzalo zrušenie obchodnej spoločnosti bez likvidácie uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08. 06. 2009, č. k. 27 Cbr 210/07-46).

Podľa ust. § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 107 ods. 4 O. s. p., ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Žalovaní 1/ a 2/ boli v priebehu odvolacieho konania vymazaní z obchodného registra, čo malo za následok zánik ich právnej subjektivity, t. j. spôsobilosti mať práva a povinnosti, ktorá je predpokladom spôsobilosti byť účastníkom konania podľa ust. § 19 O. s. p. Keďže žalovaní 1/ a 2/ ako právnické osoby stratili spôsobilosť byť účastníkom konania v priebehu odvolacieho konania, odvolací súd musel na túto skutočnosť ex offio prihliadnuť, v dôsledku čoho podľa ust. § 107 ods. 4 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. rozhodol tak, že zastavil odvolacie konanie vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/.

Podľa ust. § 15 ods. 1, 2 ZKV konkurzný veriteľ alebo správca sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 6, ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky konkurzného veriteľa, sú voči konkurznému veriteľovi právne neúčinné. Toto právo má konkurzný veriteľ alebo správca aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný, alebo ak už bol uspokojený. Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch pred začatím konkurzu, v úmysle ukrátiť svojho konkurzného veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že žalobca v konaní o odporovateľnosť právnych úkonov podľa ust. § 15 ZKV nepreukázal súdu splnenie zákonných podmienok podľa vyššie citovaného ustanovenia, pretože nepreukázal, že zmluva o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 25. 07. 2002 a dohoda o nahradení záväzku novým záväzkom a dohoda o prevzatí dlhu zo dňa 12. 08. 2002 boli uzavreté dlžníkom S. v úmysle ukrátiť konkurzných veriteľov, pričom tento úmysel musel byť druhej strane známy. Z článku I. zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 25. 07.

2002, uzavretej pred vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka S., dňa 12. 05. 2003, ako aj pred ustanovením predbežného správcu na základe uznesenia zo dňa 13. 11. 2002 vyplýva, že žalovaný 3/ ako advokát sa zaviazal poskytnúť právnu pomoc klientovi S. vo veci predaja hnuteľného a nehnuteľného majetku vo vlastníctve klienta, v rozsahu zahrňujúcom poskytnutie právnych rád a informácií súvisiacich s predmetom zmluvy, vyhotovenie kúpnych zmlúv k predaju hnuteľného a nehnuteľného majetku vo vlastníctve klienta, zastupovanie klienta pri jednaniach na požiadanie klienta, vyhotovenie príslušných dokladov a zastupovanie klienta v konaní na príslušnom katastrálnom úrade s tým, že za poskytnutie právnej pomoci podľa čl. I. zmluvy sa zmluvné strany dohodli na paušálnej odmene podľa ust. § 8 písm. b/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 648 000,- Sk, vrátane DPH. Kúpne zmluvy ohľadom predaja hnuteľných vecí boli uzavreté v auguste 2008. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný 3/ neposkytol spoločnosti S., právnu pomoc v rozsahu uvedenom v článku I. zmluvy o poskytnutí právnej pomoci (tento rozsah bol širší, než len uzavretie kúpnych zmlúv ohľadne hnuteľných vecí), pričom bola dohodnutá zmluvná (paušálna) odmena za poskytnutie právnej pomoci v sume 648 000,- Sk, vrátane DPH. Rozsah poskytnutej právnej pomoci zo strany žalovaného 3/ pre spoločnosť S., nebol spochybnený, resp. rozporovaný spoločnosťou, ktorej boli právne služby zo strany žalovaného 3/ poskytnuté, pričom odmena advokáta bola dohodnutá ako zmluvná paušálna odmena za poskytnutie právnej pomoci podľa článku I. zmluvy v rozsahu špecifikovanom pod písmenami a/ až d/ a jej výška nebola stanovená napríklad v závislosti na vykonaní jednotlivých úkonov právnej pomoci, resp. podmienená nejakým iným spôsobom. V konaní nebol preukázaný ani úmysel žalovaného 3/, t. j., že tento by uzavrel zmluvu o poskytnutí právnej pomoci so spoločnosťou S., v úmysle ukrátiť veriteľov spoločnosti, na majetok ktorej bol následne uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. 05. 2003 vyhlásený konkurz. Krajský súd správne rozhodol, keď žalobu v tejto časti vo vzťahu k žalovanému 3/ zamietol. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu v napadnutej časti vo vzťahu k žalovanému 3/ podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd ďalej zistil, že dňa 12. 08. 2008 bola medzi spoločnosťou S., žalovaným 1/ a žalovaným 3/ uzavretá písomná dohoda o nahradení záväzku novým záväzkom a dohoda o prevzatí dlhu podľa ust. § 570 a nasl. a § 531 a nasl. Občianskeho zákonníka. Táto dohoda je trojstrannou zmluvou, pričom jej obsahom je vysporiadanie vzájomných pohľadávok a záväzkov účastníkov, vymedzených v článkoch I. až III., a to konkrétne záväzku žalovaného 1/ na úradu kúpnej ceny voči spoločnosti S., v sume 623 900,- Sk, vrátane DPH a záväzku tejto spoločnosti voči žalovanému 3/ titulom úhrady odmeny za poskytnutú právnu pomoc v sume 648 000,- Sk, vrátane DPH. Účastníci sa dohodli na vysporiadaní vzájomných záväzkov tým spôsobom, že žalovaný 1/ sa zaviazal, že svoj záväzok voči spoločnosti S. (uvedený v článku I) sa nahrádza novým záväzkom uvedeným v článku III. dohody, a to zaplatiť záväzok voči žalovanému 3/ v sume 623 900,- Sk (časť dohodnutej paušálnej odmeny) namiesto spoločnosti S., s čím žalovaný 3/ vyslovil súhlas, pričom doterajší záväzok žalovaného 1/ voči spoločnosti S. z titulu zaplatenia kúpnej ceny za predané hnutelné veci na základe kúpnych zmlúv zo dňa 12. 08. 2008 v sume 623 900,- Sk zanikol dňom podpísania dohody t. j. 12. 08. 2002. Ani v prípade uzavretia tejto dohody v konaní na súde prvého stupňa nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok podľa ust. § 15 ZKV na vyslovenie právnej neúčinnosti tohto právneho úkonu voči žalobcovi, a to ukrátenie konkurzných veriteľov úpadcu a ani takýto úmysel strán, ktoré túto dohodu uzavreli so spoločnosťou S., (neskorším úpadcom), ako to krajský súd správne konštatoval v odôvodnení rozsudku. Pokiaľ preto krajský súd v tejto časti žalobu zamietol, odvolací súd rozsudok krajského súdu v tejto časti podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd sa zaoberal preskúmaním námietok odvolateľa. Dospel k záveru, že vo vzťahu k petitu (výroku) odporovacej žaloby, ako aj petitu žalobcu v odvolaní, je bez právnej relevancie skutočnosť, či úpadca bol alebo nebol vlastníkom nehnuteľností a akým spôsobom bolo ohľadne nich rozhodnuté súdom v inom konaní, keďže odporovacia žaloba sa týka len hnutelných vecí, ktoré boli predmetom kúpnych zmlúv zo dňa 07. 08. 2002 a zo dňa 12. 08. 2002 a ďalej zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 25. 07. 2002 v znení jej dodatku a dohody

o nahradení závazku novým závazkom a dohody o prevzatí dlhu zo dňa 12. 08. 2002, pričom žalobca na uplatnenom petite žaloby zotrval aj v odvolacom konaní, keďže tento žiadnym spôsobom neupravil. Posudzovanie právnej neúčinnosti ďalších kúpnych zmlúv zo dňa 12. 08. 2002, ktoré žalobca pripojil k odvolaniu, preto nebolo a ani nemohlo byť predmetom posudzovania zo strany tak odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa. Naviac, tieto kúpne zmluvy boli uzavreté žalovaným 1/, ktorý ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu už ako subjekt práva neexistoval, pretože dňa 20. 01. 2010 bol vymazaný z obchodného registra. Ďalej z úradného záznamu krajského súdu zo dňa 18. 05. 2009 (založený na č. 1. spisu 115) vyplýva, že v deň pojednávania o 8.35 hod. telefonovala pracovníčka z advokátskej kancelárie JUDr. U., ospravedlnila jeho neúčast' na pojednávaní súdu a zároveň navrhla ako svedka vypočuť v konaní p. D., ktorá v relevantnom období viedla ekonomiku a účtovníctvo spoločnosti S. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že na výzvu súdu, aby žalobca predložil dôkazy, tento pri ospravedlnení svojej neúčasti na pojednávaní navrhol ako svedka vypočuť p. D., pričom bližšie neuviedol, z akého dôvodu túto svedkyňu nevypočul. Napriek uvedenému odvolací súd je toho názoru, že vypočutie tejto svedkyne na skutočnosti, na ktoré podľa názoru žalobcu mala byť vypočutá (že spoločnosť S. nevlastnila, a teda ani nemohla odpredávať žiadne nehnuteľnosti a že podľa účtovných dokladov došlo k prevodom hnutel'ného majetku dňa 02. 12. 2002), by nebolo účelné a hospodárne, pretože menovaná svedkyňa ani v jednom prípade nebola zmluvnou stranou napadnutých kúpnych zmlúv, resp. dohody o nahradení závazku novým závazkom a dohody o prevzatí dlhu. Zisťovanie, či v rozhodnej dobe spoločnosť S. vlastnila alebo nevlastnila nehnuteľnosti, tiež nie je relevantné, pretože zmluvy ohľadne nehnuteľností neboli predmetom tejto odporovacej žaloby. V konaní ani nebolo sporné, že faktúry, ktorými boli vyfakturované predané hnutel'né veci, boli splatné dňa 31. 12. 2002, avšak zo žalobcom predložených kúpnych zmlúv, zmluvy o poskytnutí právnej pomoci a dohody o nahradení závazku novým závazkom a dohody o prevzatí dlhu vyplýva, že tieto boli uzavreté v dňoch 25. 07. 2002, 07. 08. 2002 a 12. 08. 2002, pričom neskoršie vystavenie faktúr, ktorými bola vyúčtovaná kúpna cena s dňom splatnosti 31.12. 2002, nemá žiadnu relevanciu vo vzťahu k okamihu vzniku právneho úkonu, resp. právnych úkonov, ktoré vznikli

dňom ich uzavretia medzi ich zmluvnými stranami (pričom iné zmluvy a s inými dátumami, než tie, ktoré predložil žalobca, neboli súdu predložené).

V odvolacom konaní bol úspešným účastníkom žalovaný 3/, ktorému voči žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania (ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.). Vzhľadom na to, že žalovaný 3/ si v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnil a nevyčíslil, odvolací súd rozhodol tak, že mu náhradu týchto trov nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu